

גנזי המלך

ארבע נספות

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת 03-6777779 0732-776776 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים להזמנת עלונים ולפרסום טל: 03-6777779 0732-776776

301

"וַבַּת אִישׁ כְּהֵן כִּי תַחַל לְזָנוּת אֶת אֲבִיהָ הִיא מְחַלֶּלֶת בְּאִשׁ תִּשְׁרֹף"

ליסטים בן ליסטים

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

נאלצים אנו לומר; שבאמת צפון וטמון אף בו איזה פגם החבוי במעמקי נפשו, שאין אנו יכולים להשיגו בשכלנו המצומצם, אבל התורה הבוחנת כליות ולב כן משיגתו והיא מגלה לנו עוד יותר; שאין זה פגם קל וקלוש, אלא חסרון עצום כל כך, עד שראוי הוא לעונש איום ונורא כזה! לא זו בלבד להורידו מגדולתו ומשיא פסגת רוממותו, אלא אף ליטול הימנו את הזכויות של האדם באשר הוא אדם, כי הלא התורה חסה כל כך על כבוד האדם אפילו הפחות שבפחותים וכאן הפקירו לגמרי את כבודו עד שמותר על פי דין לבזותו ולקללו וכל זה בגלל איזה פגם בלתי נרגש, עד כדי כך מגיע משקל מדותיו וכחות הנפש של האדם לאור השקפת התורה.

כך גם מאמרו של רב אשי שם: **'כמאן קרינן רשיעא בר רשיעא ואפילו לרשיעא בר צדיקא כמאן? כהאי תנא'** והלא נפסק הדין: **'הקורא לחברו: "רשע" יורד עמו לחייו'** (קידושין' כה.). אולם זה שיש לו בן רשע, אף אם לכאורה אין בו אשם כלל, משום שעשה כל מה שהיה באפשרותו לחנכו בדרך ישרים, אבל מכיון שבמציאות הבן אינו נוהג כשורה, הרי זה פוגם בו כל כך עד שראוי להכתירו בתואר רשע, אפילו אם הוא מתנהג בכל דרכיו כצדיק יסוד עולם וכל כך למה? משום שאי אפשר שיצא ממנו בן כזה אם הוא מושלם בכל.

הבן הזה מוכיח כי מושרש בו באב איזה חסרון ופגם, אשר אולי בהתחלתו

נוהגין בו קדש, נוהגין בו חול. כבוד, נוהגין בו בזיון. אומרים: "ארור שזה ילד! ארור שזו גדל! ארור שזו יצאת מחלציו"' ('סנהדרין' נב.).

הרי לנו עד היכן הגיעה עוצמתה של השגת חז"ל בכחותיו הפנימיים של האדם, שהרי הכתוב **אומר סתם: "ובת איש כהן"** ואפשר שיהא הכהן הגדול בעצמו שיא פסגת המעלה האלקית; בתורה וביראה, בקדושה ובטהרה ואין למעלה הימנו, אף על פי כן אם בתו סטתה מן הדרך הישרה, הרי זה פגם בו בעצמו במדה גדולה כל כך ויש עליו תביעה עצומה כזו שמורידין אותו מרום כבוד גדולתו הרוחנית עד לתהום השפלות והבזיון. עד כדי כך, שנפסק הדין שמותר לקרותו **'ארור'**. ולכאורה הרי יתכן מאד שהוא עשה כל מה שהיה בכחו לחנכה בדרך הטובה והישרה ולא עלתה בידו. והרי עדים אנו לתופעות כאלה יום יום!

חז"ל חייבו את האדם להידמות לבוראו בכל מעשיו; **'הני דומיה לו. מה הוא חנון ורחום - אף אתה, הנה חנון ורחום'** (שבת קלג:).

ולכאורה הדברים תמוהים. התתכן איזו השוואה בין האדם לבורא יתברך? מפני מה צריכים להעמיד לנו כדוגמא להטבת מעשינו, את הקב"ה בכבודו ובעצמו דוקא? וכי חסרים בבריה מדות טובות ומעשי צדק, אשר הם נעלים לאין ערוך מאלו של האדם ועל האדם לשאוף להגיע אליהם? הרי ודאי אף מדת שלמותו של האדם ולו אף הנעלה ביותר, פחותה ומעוטה היא לאין ערוך ממדת שלמותו של מלאך מהמדרגה הנמוכה ביותר.

אולם שאלה זו נובעת אצלנו רק מקוצר השגתנו ומעוט הערכתנו את כחותיו וסגולותיו של האדם, אבל תורתנו הקדושה החודרת אל חדרי לבו צפונותיו ותכונותיו של האדם, מגלה לנו כי גדול ועצום לאין שיעור הוא האדם ורוממותו מרקיעה שחקים ללא כל גבולות ותחומים, כי על כן **"חלק אלוה ממעל"** הוא ויש בכחו להדמות בפעולותיו ומדותיו אף לשם יתברך בכבודו ובעצמו, כביכול. והואיל והדבר כך, הרי גם חסרונותיו ופגמיו נשקלים במשקל אלקי, אשר מקוצר השגתנו אין בידינו להשיגם.

נתבונן נא בתורה; **כתיב: "ובת איש כהן פי תחל לזנות את אביה היא מקללת באש תשרף"** ואמרו חז"ל: **'ור' ישמעאל האי "את אביה היא מקללת" מאי דריש ביה? מיבעיא ליה לכדתניא: שאם היו**

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

לא שם לב לשרש אחריו ו"שְׁרֵשׁ פְּרָה רֵאשׁ וְלַעֲנָה" זה הוא שהצמיח את המעשים המחפירים של הבן והואיל וכך זוקפים את כל מעשי הבן על חשבוננו של האב ולא יועילו לו כל צדקותיו וזכותיו. הרי זה מלמדנו עד היכן מגיע עומק חיוב זיכוך המדות, שאף הצדיק היותר גדול וקדוש במושגינו אנו, אפשר שיהא מלא חסרונות ונטיות, פגמים ורצונות שהוא אינו מרגיש בהם כלל ולפי השקפת התורה הריהו מאבד על ידי זה באופן מוחלט את כל ערכו וכבוד אישיותו. הרי לנו עד כמה גדולה מדת המאמצים הנדרשת בחיפוש ובירור המדות ותכונות הנפש.

ואם בכל האמור יש עוד שמץ של השגה; כי הרי האב עם הבן, או הבת, מצויים בבית אחד ויש מקום להבין שמעשי הבן, או הבת, יהא בהם משום הוכחה על חסרוננו של האב, אולם חז"ל מגלים לנו עוד יותר את התכונות הצפונות במעמקי נשמת האדם; כתוב: "אֲשֶׁר יִתֵּן מִזְרְעוֹ לְמַלְךְ ... וְנִשְׁמָתִי אֲנִי אֶת פְּנֵי בְּאִישׁ הַהוּא וְכַמְשֻׁפְחָתוֹ" ('ויקרא' כ). ואמרו חז"ל: 'תניא ר"ש אומר: "אם הוא טא, משפחתו מה טא? אלא ללמדך;

שאיך לך משפחה שיש בה מוכס, שאיך כולה מוכסין. ושיש בה לסטים, שאיך כולה לסטים, מפני שכולם מהפין עליו" ('שבועות' לט).

הרי לנו עד כמה מגיעה התביעה מן האדם ועד היכן כחותיו ומדותיו מגיעים; שאם רק נמצא במשפחה מוכס, או לסטים ולו תהא מהמשפחות הטובות ביותר, אם באיזו פינה נידחת הימנה מצוי אחד מוכס, או לסטים, הרי כל בני המשפחה, אף זה שאיך לו כל קשר ומגע עמו ואף אם הלה הוא צדיק גמור, כולם נקראים 'מוכסין' ו'לסטים!' למה? מפני שכולם מחפים עליו, נגיעה רחוקה כזו עושה את האדם מוכס, או לסטים ממש והריהו נחשב בין חברות ה'מוכסין' וה'לסטים', הבריות הגרועות ביותר בעולם. עד כדי כך מגיעה חובת הבירור והיקף תביעת התורה מן האדם.

אכן אע"פ שזיכוך המדות דורש עבודה מתמידה ומאמץ לאין שיעור ונחוצה זהירות יתירה וקפדנות לאין חקר בכדי לשמור על קו הבינים; בין טוב, לרע ועל הגבולות המקוריים בין חסרון ומעלה, אעפ"כ, אין כל זה מפחית אף במשהו את כובד אחריותו ועוצם חיובו בתפקידו

העליון של מה חובתו בעולמו, קושי הזיכוך הנפשי אינו מיקל במשהו את עול אחריותו למעשיו ומדותיו והריהו נתבע על פגם כלשהו בתביעה עצומה לאין שיעור. ידיעות אלו הינן ידיעות עיקריות ויסודיות למי שניגש ללמוד תורת המוסר; מצד אחד עליו לדעת עד כמה מגיעה מדת היקפם ועומקם של כחותיו ומדותיו הפנימיים, בכדי להתאים לזה את מדת המאמצים וריכוז כחותיו הרוחניים, כדי לשקול במאזני צדק ויושר את כל פעולותיו ומדותיו רצונותיו ונטיותיו הן לרע והן לטוב.

ומצד שני עליו להבהיר לעצמו כי אין הוא 'בן חורין לְבַטֵּל מִמִּצְוָה' אפילו במשהו, כי על כל אלה ה' יבא כְּמִשְׁפָּט' ולא יועיל לו שום התנצלויות ואמתלאות, אלא בהכרח ישא בכל כובד האחריות, לא רק של עצמו, אלא של כל העולם כולו, כי הלא אלה הם דברים מפורשים לחז"ל ואין עליהם כל תשובה. ואם את הדברים האלה ישים על לבו, אז ילך לבטח דרכו אל על, כי אז בהכרח יתאמץ להנך עצמו לאט לאט, עד שיחדש את בנין עולמו הפנימי בנין חדש מן המסד "עַד הַטְּפָחוֹת". (נתיבות המוסר' דף 27.) ■

בס"ד

מהרצאותי הקרובות של הרב אמנון יצחק שליט"א

אולם מופת לזין אפשטיין 22 ביום ראשון י"ח אייר 2/05/10 השערים יפתחו ב־20:30 כניסה 15 ש"ח	רחובות
היכל התרבות שדרות העצמאות 6 ביום שני י"ט אייר 3/05/10 השערים יפתחו ב־20:30 כניסה 10 ש"ח	נהריה
אולמי האושר שדרות רבין 16 ביום שלישי כ' אייר 4/05/10 השערים יפתחו ב־20:30 כניסה 10 ש"ח	עפולה
היכל ישיבת בני עקיבא תל חי 4 ביום רביעי כא' אייר 5/05/10 השערים יפתחו ב־20:30 כניסה 10 ש"ח	רעננה

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר" ההרצאות מאובטחות

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.NET וב'שופר ניווטלי' 054-4007779

תורה

מה הגדרת 'חידושי תורה'?

נעימות הצפונות אשר היו בעילום והסתר טרם עמלם. והן הנה החדושים משמחי נפש ומלהיבי אהבה עילאית, מורם מכל שפלות הגופניים ומהפכים גשם לנשמת חיים וחברייך יתרגלו בהערותיך העמוקות ולא ידרשו ממך יותר. ('קובץ אגרות' החזו"א א ד) ■

לחדש בתורה, אבל ענין החידושים פירש הגר"ח מוואלז'ין זצ"ל: בהיות שאין עומק תורה שבעל פה מתגלה, אלא אחרי רוב השקידה והעמל, כל המתגלה, מקרי חידוש. וכל המוסיף בקנינים שהתורה נקנית בהם מוסיף ידיעה יותר ברורה וטועם

לא כח החידוש חסר לך, אך באמץ שכלך לאמת ומישרים, אינך מסוגל לחידושים הרגילים הממוזגים בהנחת הנקודה האמתית על הרוב ואל נא תדחוק את עצמך לחקות את המפלפלים המתפלפלים. בהוסיףך בשקידתך תוסיף אמנם

נשמה

לכל נשמה יש חלק בתורה ועליה להתיש החומר בכדי לגלות זאת

ידי החומר מה שקבלה הנפש, הוא כאבוד ממנו וחוזר ומוצאו על ידי היגיעה כמדובר. ובכן, הוא יתברך קל דעות, מביא בכל דור הנשמות הראויות לפי צורך כל דור ודור, אשר קבלו ענין הצריך לדור ההוא. ולהיות כל אחד בא לחדש בעולם המתייחס אליו. נמצא כי בהסתלק האחד, אין חכם אחר ממלא חסרונו, כי מה שבא לחדש זה, לא בא זה, כי אם לענינים אחרים. נמצא כי הטיבו אשר דברו, באומרים: "חכם שמת אין לנו תמורתו". ('תורת משה' להאלשי"ך 'איכה' ה טז) ■

וגם כשיראה שעל ידי יגיעת העיון הוא מבין, לא כן הדבר, כי אם כנזכר מה שקבלה נפשו בשעת מתן תורה והוצרך ליגיעה בכדי להבין, מפני שהחומר מעכב מלגלות את מה שקבלה הנפש, על כן צריך ליגע את החומר ולהתישו ואז הנפש מוציאה מה שקבלה ונראה בעיני האדם שהוא השיג. ועל כן נקראת התורה "תושייה" ('ישעיה' כח). שמתשת כחו של אדם. וזה אומרים ז"ל: 'יגיעת ומצאת תאמין' (מגילה ו:). כי אחר היגיעה, למציאה תחשב לו. כי על

הקדוש ברוך הוא יתברך קיבץ בהר סיני את כל הנשמות העתידות לבא בכל דור ודור ולכולם השמיע בהוד קולו כל פרטי התורה שבעל פה וכל החידושים העתידיים להתחדש בכל דור ודור וכל הסייגים הראויים בכל דור. ואז כל נפש ונפש קבלה ונשתקע בה כל המתייחס אליה מכל הפרטים, כי כל נפש ונפש יש לה שייכות בתורה וכל אחת דבק בה כל הדברים המתייחסים אל בחינתה. ובבוא כל נפש אל העולם הזה, מחדשת מה שקבלה בחלקה בתורה

שמחה

מעלות השמחה בלמוד התורה

שמונה עשרה אחר פסוק: 'יָהִי לְךָ צוֹן' בכל יום ותפלה הבאה מעומק הלב אינה חוזרת ריקם, כי "קרוב ה'... לכל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּצָמְתוֹ" ('תהילים' קמה). רבי שמואל רוזובסקי זצ"ל ראש ישיבת פוניבז' בדור הקודם, אמר: הקולות שאדם משמיע בעת לימוד התורה והשמחה שאדם שמח בחידושי התורה, אינם דבר נוסף המתלווה אל התורה, כי אם חלק בלתי נפרד מעצמותה. ■

בספר 'פניני רבנו הקהילות יעקב': שעיקר העצה להשיג את נעימות התורה היא "הבנתה העמוקה". וברור שבמשך הזמן ישיג נעימות התורה במדה גדולה, אבל לא יצפה שזה יבא בבת אחת ובזמן קצר כי כל ההתחלות קשות ואח"כ ואוזל לו אז יתהלל. וצריך להתפלל בלב שלם לבקש מהש"ת שלא יהיה נדחה ח"ו ושיהיה לו מתיקות התורה. כל זה יתפלל לאחר

אמרו חז"ל בגמרא מסכת 'שבת' (גס): 'שמחה בתלמודך' ופירש"י: 'למד משמחה ומטוב לב'. ה'סטייפלר' זצוק"ל כותב בספרו 'ברכת פריץ' פרשת 'לך לך': הזכרון לזכור את תלמודו הוא לפי ערך רוב תשוקתו והשתדלותו להשגת התורה ולפי רוב השמחה שבא לו בהשגת דבר מדברי התורה, כן יהא זכירתו במה שלומד. ותלמידו הגרמ"מ שולזינגר כותב

עזבנו את 'בזק' כי אין עם מי לדבר והכי טוב בחוץ... פרטים באתר www.shofar.net מספרנו חזר: 03-6777779 ובנוסף: 0732-776776

"פרי עץ הדר"

הוא יצר הרע, הוא השטן, הוא מלאך המות

"שבת שבתון" וגם "קדש".

"ונעשיתם ביום הניפקם את העמר ... ומנחתו שני עשרונים" (כג יב)

ב'דעת זקנים' לבעלי התוספות כתוב: 'אמרו חז"ל; זה חלוק מכל שאר כבשים, דאין לך כבש בתורה שיהא במנחתו יותר מעשרון. אבל מן הנסך, אינו חלוק, כדכתיב: "ונספה מן רביעת הקין" (שם יג). ולכך אנו מפרשים בתפלת המוסף 'שלישה עשרונים לפר. ושני עשרונים לאיל ונעשרון לכבש', לפי שמצינו כבש שמנחתו חלוקה שהיא משני עשרונים, אבל מן הנסך אין אנו אומרים, כי אם ויין כנסכו בלבד ואין אנו מפרשים הנסכים, לפי שלא מצינו שום כבש חלוק בנסך היין. ולכך כתיב "ונספה" דהכא בה' למדרש "ונספה" דאכולה מנחה קאי. דאי כתיב: "ונספנו" היינו חושבים דאכל עשרון ועשרון בעינן לכה נסך. ולפי הפשט משמע וכו'.

"זכרון תרועה מקרא קדש" (כג כד)

כתב רבנו בחיי ז"ל: 'מה שבאה פרשה זו סתומה יותר משאר פרשיות המועדים; הענין הוא לפי מה שידוע בענין תורתנו הקדושה, כי כל כמה שהענין יותר נעלה ויותר פנימי הוא יותר סתום... ולכן ג"כ ענין עולם הנשמות סתום בתורה, כי אין בעל החומר יכול להשיגו'.

א. ה. ויתכן לומר שאחרי ש'אסתכל באורייתא וברא עלמא' (זהר ב קסא:) לכן ר"ה חשיב "בפסה ליום חגנו" (תהילים פא). ועיין מה דדרשו חז"ל במסכת ר"ה (ח): 'איזהו חג שהחדש מתכסה בו? הוי אומר זה ר"ה' וע"ש בתוס' כמה פירושים "בפסה".

וכתב עוד רבנו בחיי ז"ל: שלכן מצות תפילין וציצית מכוסות. לפי רוב הקדושה וכנ"ל. ואפשר לומר בזה עוד שהתפילין זה העלם בתוך העלם,

כתוב הלשון: "שבת שבתון" ואילו בפרשת 'יתרו' ובפרשת 'משפטים' ובפרשת 'ואתחנן' כתוב הלשון: "וביום השביעי שבת".

ומביא בספר 'גן רוח' בשם ספר 'דבש השדה': דיתבאר על פי מה שדרשו חז"ל בגמרא מסכת 'ברכות' (לה:): 'בזמן שישראל עושים רצונו של מקום, מלאכתו נעשית ע"י אחרים. שנאמר: "נעמדו זרים נרעו צאנכם" (ישעיה' סא). וגו'. ובזמן שאין ישראל עושים רצונו של מקום, מלאכתם נעשית ע"י עצמן. שנאמר: "נאספת דגנך" (דברים יא)'.

ולפי"ז י"ל; דב'עושים רצונו', א"כ כל ה"ששית ימים" נחשב להם כשבת ושבת עצמו הוי שבת שבתון. ומעתה הכא כתיב: "תעשה מלאכה" ובפרשת 'כי תשא': "תעשה מלאכה". וכן בפר' 'ויקהל': "תעשה מלאכה". א"כ משמע דמיירי דעושין רצונו, שאז המלאכה ע"י אחרים, לכן נחשב השבת "שבת שבתון". אולם בפרשת 'יתרו' כתוב: "נעשית כל מלאכתך" וכן ב'ואתחנן' כתוב: "תעבד נעשית" ומיירי שהם עצמם עובדים בששת הימים ולכן שבת שלהם הוי שבת לבד בלי "שבת שבתון".

וע"ע במשך חכמה, בפרשת 'כי תשא', (לא טו) דייק למה פעמים, כתוב על שבת "קדש" ופעמים, לא מוזכר קדש.

ותירץ עפי"ד ה'מכילתא': שהיכן שכתוב "תעשה" דמיירי שעם ישראל זכו ד'מלאכתו נעשית ע"י אחרים', ממילא יש התפשטות הקדושה לכל השבוע לכן כתוב: "קדש". אבל אם כתוב: "נעשית" שם לא כתוב: "קדש". וא"כ; היכן שכתוב בתורה "תעשה" או "תעשה", כתוב גם:

פנינים לפרשה

"כי אם לשארו הקרב" (כא ב)

כתב רבנו הגר"ח קנייבסקי שליט"א בספרו 'טעמא דקרא': כתיב כאן תיבת "קרב" חסר האות וי"ו ואילו בהמשך נכתב: "נלאתו הפתולה הקרובה אליו" ('ויקרא' כא). התיבה "קרובה" מלא עם האות וי"ו. י"ל; משום ד"שארו" זו אשתו' (יבמות כב). וקי"ל מטמא אדם לאשתו כשרה ואינו מטמא לאשתו פסולה, לכן כתיב חסר דלא על כל הקרובה אליו מטמא. אבל באחיו ואחותו קי"ל; דאפילו הן ממזרים, מטמא להם. לכן כתיב מלא, לרבות כל האופנים.

"כי אם לשארו... לאמו ולאביו" (כא ב)

כתב רבנו בחיי ז"ל: 'כאן הקדים האם לאב. ובכהן גדול הקדים האב לאם. שנאמר: "לאביו ולאמו לא יטמא" ('ויקרא' כא). ואפשר לומר; היות וכאן הזכיר "שארו" והתיר להטמא, לכך הוצרך להקדים אמו, כדי לסמוך אמו ל"שארו" ושיזכיר הנקבות בפני עצמן. שאם היה אומר: "כי אם לשארו לאביו ולאמו", יבא הלשון בלתי מסודר להכניס הזכר בין הנקבות. או הקדים "אמו" מפני שהיא ודאי שהיא "אמו". וכדי לדרוש; כי אין צריך לומר "אמו" אלא, אפילו "אביו" שאפשר להסתפק בו אם הוא "אביו" יטמא. אבל בלא יטמא הקדים "אביו" כי אצ"ל "אביו" שהוא ספק, אלא אפילו ל"אמו" שהיא ודאי, לא יטמא'.

"ששית ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון" (כג ג)

יש להתבונן למה כאן ולעיל בחומש שמות פרשת 'ויקהל' ופרשת 'כי תשא',

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

אתרוג, כמבואר בדברי חז"ל במסכת 'בבא בתרא' (טז.). אמרה תורה; יבא אתרוג ויכפר על האתרוג. וזה הנרמז בסופי התיבות של: "פְּרִי עֵץ הָדָר" - יצר לרמוז על יצר הרע שבסיבתו אמרה תורה מצות נטילת האתרוג בארבעת המינים. ■

"פְּרִי עֵץ הָדָר" (כג מ)

כתב רבנו אפרים ז"ל: סופי התיבות עולים; יצר. ואמרו חז"ל: 'הוא יצר הרע, הוא השטן, הוא מלאך המות'. והשטן הוא שגרם לה לחזה שתאכל

שהרי בתורה כתיב: "לְטוֹטְפֹת" ('דברים' יא) ועיין ב'סנהדרין' (ד): 'ר"ע אומר "טוט" בכתפי שתיים, "פת" באפריקי שתיים'. וא"כ י"ל ג"כ מה שכבר כתוב בתורה בענינים גבוהים באו בלשון סתום

היה שותף גם אתה במניה בסך \$1000

במבצע חלוקה של

מליון אנציקלופדיות בחינם

של הרב אמנון יצחק שליט"א

לפרטים 054-7408531

חמישי-שבת עם הרב אמנון יצחק שליט"א

במלון כינר

בפרשת חוקת

ה-ז תמוז 2010-19/6-17

03-6777779 שלוחה 557 בין השעות 15:30-9:00

הישיבה בהפרידה
מלאה בלבד!

זכאי "חי כפלים" 50% הנחה
זכאי "בח כפלים" חינם!

נסיעה לקברות הצדיקים

עם הרב אמנון יצחק שליט"א

ביום שלישי יב' סיון 25/05/10

יציאה מנקודות האיסוף בשעה 7:30 בדיוק! ההרשמה במשרדי 'שופר'

רח' מתתיהו 10, בני ברק 03-6777779 לאזור כפר סבא, הרצליה, רעננה והסביבה-סימה 050-9558033 077-4403314

מהי המצוה המיוחדת לחג השבועות?

מערכת חברותא

מיוחד 5 'גנזי המלך'

שאלה: לכל החגים יש מצוה מיוחדת אשר יש לעשותה באותו החג; כמו אכילת מצה, בחג הפסח. ישיבת סוכה ונטילת ארבעת המינים, בחג הסוכות. תקיעת שופר בראש השנה והעינוי, ביום הכיפורים. **ונשאלת השאלה, האם גם לחג השבועות, יש מצוה מיוחדת?**

תשובה: לכאורה, מצינו מצוה מיוחדת לחג השבועות רק בהקרבת שתי הלחם בבית המקדש, אך מחוץ למקדש, אין שום מצוה מיוחדת ביום הזה.

ונראה לומר, שקיום המצוה של שתי הלחם במקדש, מתייחס גם לכל אחד ואחד מהצבור. וזאת, לפי הסבר הרמב"ן בפרשתנו למצות שתי הלחם. וכך מבאר הרמב"ן את מצות שתי הלחם [כג יז]: **"תִּמְצַן תִּצְפִּינָה" - צוה הכתוב שתהיינה "תִּמְצַן", לפי שהם תודה לשם... וקרבת התודה יבוא על לחם "תִּמְצַן"...** והנה, בחג השבועות, שהוא יום מתן תורה, יביא הקרבן בדין תודה'. דהיינו: אמנם המצוה של הבאת שתי הלחם מתקיימת בפועל רק במקדש, אך היא מהווה הבעת תודה של כל עם ישראל להקב"ה בחג השבועות, שהוא

יום מתן תורה.

וביאור הדברים הוא: שבכל החגים יש מצוה המביעה את מהותו של החג ואילו בחג השבועות, שהוא יום מתן תורה, מהות היום היא הבעת תודה של הצבור כולו להקב"ה - על שנתן לנו את התורה.

בדברים אלו של הרמב"ן, אפשר גם לענות על השאלה מהו הקשר בין יום מתן תורה ובין יום הביכורים? ששניהם מתחברים בחג השבועות.

כי כאמור; הבאת שתי הלחם, שבגללם נקרא חג השבועות בתורה 'יום הביכורים', הם ההודאה של כלל ישראל על קבלת התורה, ביום מתן תורה. ויתכן, שיש מצוה נוספת בחג השבועות, שאותה מקיים כל יחיד ויחיד בעצמו.

כי יש לעיין בשמו של חג השבועות', **כיצד מתבטא ענינו של החג בשמו, 'חג השבועות'?** והרי הספירה של **"שִׁבְעָה שָׁבָעַת"** ('דברים' טז). היא רק ספירה כדי להגיע ליום הזה, אך אין הספירה מהווה את ביטויו של היום?

והנה, כתב הרמב"ן שם: **'צוה בחג המצות שבעה ימים, בקדושה לפניכם ולאחריהם, כי "פֶּלֶם קְדוּשִׁים וּבְתוֹכָם ה' וּמָנָה מִמֶּנּוּ תִשְׁעָה וָאַרְבָּעִים יוֹם, שִׁבְעָה שָׁבָעַת, כִּימֵי עוֹלָם. וְקִדְשׁ יוֹם שְׁמִינִי [דהיינו: את חג השבועות, שהוא נחשב כשמיני לשבעה השבועות] - כשמיני של**

חג. והימים הספורים בינתיים - [הרי הם] כחולו של מועד, בין הראשון והשמיני בחג. והוא יום מתן תורה, שהראם בו את "אֲשׁוּ הַגְּדוּלָּה" ודבריו שמעו "מתוך קֶאֱשׁ".

נמצינו למדים לפי הרמב"ן: כי שמו של חג השבועות מביע את היותו שמיני, לאחר הספירה של שבעה שבועות וכל מהותו היא - היותו שמיני לחג הפסח. ובכך הוא מסיים את ימי חול המועד, המתחילים בפסח ומסתיימים ביום החג שלאחר שבעה שבועות.

וממשיך הרמב"ן ואומר: 'ולכך יקראו רבותינו ז"ל בכל מקום חג השבועות "עֶצְרַת" (ויקרא' כג). כי הוא כיום שמיני של חג [הסוכות], שקראו הכתוב כן.'

ואומרת התורה: "וּקְרָאתֶם בְּעֶצְם הַיּוֹם הַזֶּה, מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם" (שם כא).

דהיינו: הקריאה שחייב כל אדם לקרוא ב"עֶצְם הַיּוֹם הַזֶּה" של חג השבועות, היא - להכריז ולקדש את היום הזה בתורת יום החמישים, שהוא היום השמיני לאחר שבעת השבועות, לפי שזהו מהותו של היום וזהו מצותו - לציין אותו כיום החמישים! לא בתורת ספירת העומר, אלא בתורת היום החמישים, שלקראתו ספרו את ספירת העומר במשך ארבעים ותשעה ימים. ■

לשם שמים

'כָּל מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה לִשְׁם שָׁמַיִם'

נטילת ידים. ובוצעים ומברכים ברכת 'המוציא'. שותים ומברכים כמו שהדבר שגור בפיהם. אך בעת שהן מברכין, אינן מתכוונות לברכני".

לכן על כן חרה אפו בו ונשבע בשמו הגדול, לאבד חכמת חכמיו היודעים אותו ומברכים אותו, כמנהג ולא בכונה. **דכתיב בתריה: "לִכֵּן הִנְנִי יוֹסֵף לְהַפְלִיא אֶת הָעָם הַזֶּה הַפְּלֵא וְנִפְלְא וְאֶבְדֶּה חֲכַמָּיו וְכִמְיוּ וּבִינֵת נְבִנָיו תִּסְתַּמְר".** (ספר 'חסידי' לרבי יהודה החסיד מו) ■

כמנהג ומוציא דברים מפיו בלא הגיון הלב.

ועל זה חרה אף ה' בעמו ושלח לנו את **ישעיה עבדו ואמר: "יען פי נגש העם הנה בפיו ובשפתיו פגדוני ונלבו רחוק ממני ופה ירצתם אתי מצות אנשים מלמדה" (ישעיה' כט).** אמר הקב"ה **לישעיהו: "ישעיה, ראה מעשי בני, כי אינו אלא לפני. ומחזיקים בי, כאדם שמחזיק ונוהג מנהג אבותיו בידו. באים בביתי ומתפללים לפני תפילות הקבועות כמנהג אבותם בלא לב שלם, מנקים את ידיהם ומברכים על**

לא יהיה אדם הולך לאכול, או לישן וכוונתו שיהיה בריא ושמן, לעסוק בדברי העולם הזה ולהיות רודף אחר הממון. **אלא יאמר: "אישן ואוכל, כדי שאוכל לעמוד ביראת בוראי ולעסוק בתורתו ומצוותיו".**

וכשהוא נוטל ידיו ומברך, או כשמברך על הפירות, או על המצוות השגורות בפי כל האדם, יכוין לבו לברך לשם בוראו אשר הפליא חסדו עמו ונתן לו הפירות, או הלחם, ליהנות מהם וציווהו את המצוות. ולא יעשה כאדם העושה דבר

מכתבו של נשיא ארה"ב אובמה לאמא של מייקל היהודי

מאת הרה"ג מרדכי בונם זילברברג שליט"א

להשיג העתק מהמכתב ולפרסמו בעתונות. ההנהלה העבירה צלום של המכתב וטענה שהמכתב המקורי נמכר לאספן תמורת מאה אלף דולר. משגילתה האם זאת, פנתה בכעס לבית הספר וטענה שהמכתב שלה. בינתים התפרסם צילום המכתב בעיתונות ואז הגיע אדם הטוען שהמכתב (בלנק) נכתב על נייר שלו וכראיה: בצידו השמאלי של הדף יש לוגו שלו – כמדען בכיר לאיכות הסביבה. בעת נאומו של הנשיא לקחה האם את הניר שהעבירה לנשיא ממנו, מבלי ששם לב ועתה משזיחה שזה שלו, טען שהמכתב שלו ועליה להחזירו בכל מחיר.

למי שייך המכתב: להנהלה, לאמא, או לבעל הבלנק?

לאחר שאלות מספר קמה אמו של מייקל ובקשה לסטות מנושא הכנס ולהעלות בעיה אישית. היא ספרה את ספורה על מייקל בנה וביקשה את התערבות הנשיא למען הילד. הנשיא שהתרשם מדבריה הכנים, ביקש שתרושום את דבריה על דף ותעביר אליו. אמו של מייקל חיפשה דף מזדמן והבחינה בדפי בלנק ריקים של אחד המשתתפים שישב לידה ושלפה דף אחד ורשמה את דבריה והעבירה לנשיא, הוא נטל את הדף ורשם בקשה מיוחדת להנהלה שתבטל את החלטתה להשעות את הילד מהבית ספר. ואכן כך היה, הבית ספר קיבל בחזרה את הילד לשמחתה של האם.

הסיפור התפרסם עד מהרה בתקשורת ועיתונאים סקרנים מהרו

מייקל הינו תלמיד המנין באחד מבתי הספר היהודיים במנהטן שבארה"ב. מייקל יתום מאביו, בן יחיד לאמו האלמנה, הסב צרות רבות למוריו ולהנהלת בית הספר. מייקל שאובחן כילד היפראקטיבי השתולל, התפרע ורב עם חבריו והסב נזק רב לבית הספר. המורים וההנהלה ניסו בכל דרך אפשרית להתמודד עם בעייתו של מייקל אך דבר לא עזר והמצב הביא להחלטה לסלקו מבית הספר.

אמו של מייקל שהיתה אשה מלומדת ואינטלגנטית ניסתה לבטל הגזירה אך ללא הועיל. באחד הימים הוזמנה לכנס חשוב בנושא איכות הסביבה. הכנס כלל הרצאות ודיונים ובמושב הנעילה נאם הנשיא מוברק חוסיין אובמה. בתום נאומו נתבקש לענות לשאלות המשתתפים.

הדוד שמש מתקון?

תקציר התשובה:

לגבי השאלה עם מי הדין בויכוח, המתקין והשכן; האם יצטרך לשלם עבור תיקון הדוד? סתם דוד מקולקל עומד לתיקון. ולכן השכן מחויב לשלם כפי המחיר הממוצע בשוק לתיקון זה. אבל אם השכן יצליח להוכיח שהוא באמת לא היה מתקן דוד זה (ועל השכן חובת ההוכחה ולא על המתקין) הוא יהיה פטור. אך המתקין יוכל לקחת את הזכויות החדשה שהוא שם לו, כי היא ראויה לו למקום אחר (אך את החול והאבנים אינו יכול להחזיר לו לדוד – דהוי מידת סדום). ויתכן שלדברי 'נתיבות המשפט' (שעה סק"ב) על ניקוי החול והאבנים, הוא כן חייב לשלם.

"אוצרות חיים"

במלון "כינר CLASSIC" טבריה

נאכל תלואי אנשים

פנסיין מלא
אחת צהריים בתנע ובעיבה

אטרקציות קייקס
(ביתשגם סיפני)

קוסטיקם
לנשים

פנסיין מלא
אחת צהריים בתנע ובעיבה

אטרקציות קייקס
(ביתשגם סיפני)

קוסטיקם
לנשים

הקייטנה תתקיים בתאריכים:
י"ג-י"ג סיון (23-26.10 למנינים)
ימים ראשון עד רביעי

מזמרת איראון
הנהלה וצוות ארגון
"אוצרות חיים" 03-6880091 / 052-3131741/0

פעילות: פ"ת-מירה בלוקה 050-4107369, ראש העין-איתי תמרי 052-3647983
קריית ספר-נצרת בן נולו 052-7663998, עכו-אודיה לוי 054-9099061

פרסום ב'שופר'

מעכשיו נתנת האפשרות לפרסם תשדירים בהרצאות הרב בשדור חי לכל העולם! עשרות אלפי צופים בכל יום! ובנוסף, באנרים פרסומיים באתר האינטרנט ובעלון 'גנזי המלך'

פסיק פיוק
ואלה גנזאוי לוי!
אשפה
באלין ובזאק!

במחירים אטרקטיביים
ובחשיפה לצבור נרחב!

יעקב 0732-406525

בעוד שבוע תחל החלוקה

של מליון אנציקלופדיות

בכל רחבי הארץ

חושו לרכוש מניות אחרונות

\$1000 ב-10 תשלומים

שותפות ב-400,000,000 שעות

של תורה ותשובה

לפרטים 054-7408531

הזמנת כבוד

לכבוד ידידינו השותפים היקרים והנאמנים במפעל הגדול של פרויקט החברותות – רב ותלמיד

ברגשי כבוד והערכה רבה ובשמחה של מצוה הננו מתכבדים להזמיןכם

למעמד חיזוק והוקרה של 'פרויקט החברותות'

לכבודה של תורה

ולעילוי נשמת הגאון הגדול רבי יהודה שפירא זצוק"ל

המעמד יתקיים ביום חמישי ט"ו באייר תש"ע 29 אפר' 2010 (בשעה 19:00 בערב)

באולמי 'ארמונות חן' רחוב שלמה המלך 29 בני ברק

בהשתתפות גדולי תורה ויראה

בראשות מרן הגאון רבי אהרן לייב שטיינמן שליט"א

19:30-19:00 התכנסות וסידור חברותות - רב ותלמיד

20:00-19:30 הקרנת מצגת מתהליך פעילות הפרויקט

20:30-20:00 תפילת ערבית ברוב עם

ודברי פתיחה ע"י הרב הגאון ר' אברהם שלמה ליבוביץ שליט"א

21:00-20:30 שיר תפילה ע"י פייטן

הישאלה השבועית העולמית/ ע"י הרב הגאון ר' מרדכי בונם זילברברג שליט"א

22:00-21:00 דיון פומבי ברבים בחברותות בנושא הישאלה השבועית העולמית/

כניסת מרן ראש הישיבה רבי אהרן לייב שטיינמן שליט"א

22:30-22:00 תירוץ השאלה ודברי חיזוק מפי מרן ראש הישיבה שליט"א

שיר הודאה ע"י פייטן

23:00-22:30 דברי חיזוק על ידי הרב אמנון יצחק שליט"א

23:00 חתימת הערב על ידי שלשה סיפורים מיוחדים מבאי הכינוס

בתוכנית: שי נאה ינתן לכל משתתף! כיבוד קל! חניה בשפע במקום!

מקום ישמר למאשרים השתתפותם בפקס. 073-2776703 וב- yonatan-z@shofar.net